

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/539/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114216691
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6114216691.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Danice Kočíčkovej a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpená: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín 911 01, IČO 47 234 679 proti žalovanému: M. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. E. Z. XX, XXX XX K. K., štátna občianka Slovenskej republiky, o zaplatenie 564,40 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 12C/212/2014-59 zo dňa 15. januára 2015 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 01. 04. 2015, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdzuje.
- II. Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 12C/212/2014-59 zo dňa 15. januára 2015 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 01. 04. 2015 rozhodol tak, že : Doručením oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania dňa 19.08.2014 nenastali účinky vzniku vedľajšieho účastníctva na strane odporkyne (žalovanej).

Odporkyni (žalovanej) uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi (žalobcovi) sumu 199,02 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 17. 07. 2014 do zaplatenia do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

V dopĺňacom rozsudku rozhodol tak, že v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa (žalobcu) zamietá.

O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľovi (žalobcovi) náhradu trov konania nepriznáva.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 28. 07. 2014 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 501,05 eura s príslušenstvom, ktorý odôvodnil tým, že s odporkyňou dňa 09.02.2011 uzatvoril úverovú zmluvu č. 6102014718, predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru vo výške úverového rámca v sume 650,00 eur zo strany navrhovateľa odporkyni prostredníctvom úverovej karty.

3. Okresný súd rozhodol v súlade s § 1, § 9 ods.2 pís. j), k), y), §11 ods. 1 písm. a), zákona č. 129/2010 Zz., účinného do 30.11. 2011 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch, § 49, § 369 ods. 3 zák. č. 513/1991 Zb, § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.,

4. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd preukázané, že navrhovateľ uzatvoril s odporkyňou dňa 09.02.2011 zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 6102014718 (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), a to podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodných a Občianskym

zákonníkom. Na základe uzatvorenej zmluvy boli odporkyni, ktorá je fyzickou osobou nepodnikateľkou dočasne poskytnuté finančné prostriedky vo forme úveru vo výške kreditného limitu 650,00 eur navrhovateľom, ktorý poskytuje úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Z dôvodu neplnenia zmluvných podmienok odporkyňou navrhovateľ listom zo dňa 28.01.2013 oznámil odporkyni odstúpenie od zmluvy podľa § 506 Obchodného zákonníka a požadoval zaplatiť celú dlžnú čiastku čerpaného úveru, ktorá predstavovala 599,94 eura v lehote do 15 dní od odoslania výzvy. Výzva bola odporkyni odoslaná dňa 31.01.2013.

5. V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď podľa Hlavy 7. - Ukončenie úverovej zmluvy, úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (platné od 11. 06.2010) (ďalej len „úverové zmluvné podmienky“) je zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená na dobu neurčitú. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere, úverové zmluvné podmienky nie sú zmluvou, ale iba súčasťou zmluvy, neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru (nie dobu trvania zmluvy), nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa, vedúcu k určeniu termínu konečnej splatnosti úveru matematickými operáciami z iných v spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak, je potrebné trvať na tom, že termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť určený konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi. K uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým, výkladom dotknutého ustanovenia, keď rozlišuje pojem doba trvania zmluvy a pojem termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

6. V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len RPMN“), ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Navrhovateľ nepreukázal, že by v zmluve bol uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. V návrhu uviedol, že vzhľadom na charakter úveru nie je možné určiť výšku RPMN. S uvedeným tvrdením sa súd nestotožnil, nakoľko zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 písm. j) uvádza ako jednu z podstatných náležitostí uvedenie údajov o RPMN. Zároveň zákon o spotrebiteľských úveroch uvádza (najmä v ustanovení § 11 ods. 3), ktoré úvery sa za spotrebiteľské úvery nepovažujú a všetky ostatné, ktoré sú zmluvami o spotrebiteľskom úvere musia obsahovať všetky údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Presné číselné vyjadrenie RPMN navrhovateľ nepreukázal, poukazoval napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/95/2010. S uvedeným rozhodnutím sa súd nestotožnil, nakoľko zákon o spotrebiteľskom úvere uvádza, ktoré zmluvy sa považujú za zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tiež, ktoré konkrétne náležitosti musia zmluvy o spotrebiteľských úveroch obsahovať. Zákon o spotrebiteľských úveroch neuvádza typy úverov, pri ktorých nie je možné RPMN určiť. Uvádza iba v ustanovení § 4 a § 5 písomné podmienky ponuky spotrebiteľského úveru, ale pri písomných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžaduje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2. Na tomto mieste súd poukázal, napr. na odôvodnenie rozhodnutí Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 17Co/215/2012 zo dňa 10.10.2012, 13Co/324/2012 zo dňa 16. 05. 2013 a 14Co/407/2012 zo dňa 15.10. 2013.

7. V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o celkovej čiastke; ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch.

8. V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď pri výške mesačnej splátky je uvedené, že je to 4% z dlžnej čiastky. Uvedené nemožno považovať za súladné so zákonom o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o presnej výške každej jednotlivkej mesačnej splátky spotrebiteľského úveru a tiež termíne splatnosti každej jednotlivkej splátky. Pokiaľ zmluva neobsahovala presnú výšku mesačnej splátky, nemožno mať za to, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu jej výšku matematickými operáciami z iných spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak je potrebné trvať na tom, aby výška mesačnej splátky boli v presnej výške uvedené zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol prestupom do úverového vzťahu zohľadniť dostupné údaje uvedené dodávateľom, a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi; resp. dodávateľmi.

9. V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch.

10. Nakoľko uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keď absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti, o ročnej percentuálnej miere nákladov, o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, o výške; počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov, podľa § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 9 ods. 2 písm. í), písm. písm. j), písm. k) a písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

11. Žalovaná čerpala finančné prostriedky vo výške 650,00 eur, pričom počas trvania zmluvy uhradila žalobcovi spolu 450,98 eura. Nakoľko poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, súd preto návrhu čiastočne vyhovel a zaviazal žalovanú, uhradiť žalobcovi 199,02 eura ako rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a uhradenými finančnými prostriedkami (650,00 eur - 450,98 eura).

12. Z dôvodu omeškania žalovanej s plnením peňažného dlhu vznikol žalobcovi podľa § 369 Obchodného zákonníka právo na zaplatenie úrokov z omeškania podľa predpisov Občianskeho práva.

13. V prevyšujúcej časti nad 199,02 eura okresný súd návrh zamietol, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z tohto dôvodu nie je návrh dôvodný ani v časti uplatnených vyčíslených úrokov z omeškania zo sumy prevyšujúcej 199,02 eura, ktoré si žalobca vyčíslil vo výške 63,35 eura a preto súd v prevyšujúcej časti, t.j. 365,38 eura s prísl. návrh zamietol.

14. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 2 v spojení s § 151 ods. 1 OSP.

15. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

16. V súlade s § 61 CSP stranami v konaní sú žalobca a žalovaný, preto odvolací súd namiesto pôvodného označenia účastníkov navrhovateľ a odporca, ich označuje žalobca a žalovaný.

17. V súlade s § 204 zák. 99/1963 Zb. účinného do 30.06.2016 (ďalej len OSP) proti rozsudku v časti, v ktorej bol návrh zamietnutý, podal odvolanie žalobca v súlade s § 205 ods. 2 písm. d), f) a v súlade s § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. a) a f) OSP, § 205 ods. 2 písm. b) OSP.

18. Odvolateľ uviedol, že so žalovaným uzatvorili zmluvu o revolvingovom úvere, vzhľadom na charakter revolvingového úveru, účastníci zmluvného vzťahu nemôžu vedieť a ani nevedia pri uzatváraní zmluvy určiť, kedy a koľko z úveru bude čerpané, nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, preto pri takomto type úveru sa zásadne definuje len výška úverového rámca, ktorá v tomto prípade bola 650 Eur.

19. V zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba vo výške 26 a 11,88 %, pričom táto variabilná úroková sadzba závisí od čerpania predmetného úveru žalovaným. Podmienky úpravy variabilnej úrokovej sadzby sú presne a jasne ustanovené v Sadzobníku poplatkov a odmien. Žalovaný sa podpisom na lícne strany zmluvy zaviazal, byť úverovými podmienkami viazaný a rovnako prevzal Sadzobník poplatkov a odmien a pravidiel programu odmien pre Kreditnú kartu TESCO, a prejavil súhlas byť s nimi viazaný.

20. Žalobca v odvolaní poukázal na to, že neuvedenie RPMN v zmluve o revolvingovom úvere je v súlade so zákonom platným v čase uzatvorenia revolvingového úveru. Na podporu svojho tvrdenia uviedol rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 27. januára 2011 sp. zn. 6Co/95/2010, ktorý v rozhodnutí riešil výpočet RPMN pri revolvingových úveroch a uviedol, že RPMN predstavuje údaj dôležitý pre

vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa tým, spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu, a tak aj výber tohto najakurátnejšieho úveru. Nie vždy je však možné tento údaj v zmluve uviesť, pretože pre jeho vyčíslenie je potrebné mať zastabilizované vstupné údaje o výške úveru, období splátky úveru a úroky s poplatkami. Revolvingový úver je však typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník stále platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Úver je odplatný právny úkon. Na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o RPMN určiť ako tak dá, pretože výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádza z počtu splátok, sú zistiteľné. To však už dobre možné nie je v priebehu revolvingu, pretože sa úver čerpá a dopĺňa, a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Zákon o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 258/2001 Z.z.) preto aj výslovne počíta s nemožnosťou určenia RPMN.

21. Pokiaľ ide o konečnú splatnosť revolvingového úveru v tomto prípade nie je možné ju určiť, nakoľko nikto zo zmluvných strán túto skutočnosť nevie na začiatku úverového vzťahu určiť. Pri výklade obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy treba „venovať pozornosť tomu, či z celkového obsahu zmluvného dojednania je možné zistiť zákonom požadované údaje. Strohá formalizácia náležitostí určených zákonom by odporovala základným pravidlám aplikačnej praxe, a zásadám Občianskeho práva, a to najmä zásade rovnosti účastníkov.

22. Odvolateľ navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, resp. napadnutý výrok zmeniť tak, že súd návrhu vyhovie.

23. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa ustanovenia § 379 zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len CSP) a § 380 CSP, prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

24. Podľa § 387 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

25. V súlade s § 379 a § 380 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi viazaný, preto predmetom prieskumu napadnutého rozhodnutia odvolacím súdom bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k odvolacím dôvodom uvedenými odvolateľom v odvolaní a rozsahom odvolania.

26. V danej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Z obsahu spisu vyplýva, že procesný súd správne postupoval a rozhodol na základe správne zisteného skutkového stavu. Dôvody, pre ktoré tak urobil, správne rozobral v odôvodnení rozhodnutia.

27. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, vzhľadom k obsahu odvolania žalobcu odvolací súd udáva :

V konaní bolo nesporne zistené, že dňa 09. 02. 2011 uzatvorili účastníci úverovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského revolvingového úveru s úverovým rámcom 650,- Eur. Súd prvej inštancie preskúmaním úverovej zmluvy správne uzavrel, že zmluvu je potrebné posudzovať v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z. (účinným v čase podpísania zmluvy). Ustálil, že zmluva má písomnú formu, avšak neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

28. Súd prvej inštancie uzavrel, že nakoľko uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keď absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti, o ročnej

percentuálnej miere nákladov, o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, o výške; počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov, podľa § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 9 ods. 2 písm. í), písm. j), písm. k) a písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch, považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

29. Žalobca pokiaľ ide o dôvody odvolania nenamietal nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje náležitosti, a to o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov. Uvedený nedostatok náležitostí sám o sebe zakladá vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, keďže ide o náležitosti, ktorých absenciu v zmluve zákon spája s následkom, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a), a to neobsahovaním, čo aj jednej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., a teda rozhodnutie súdu prvej inštancie je už na základe uvedeného vecne správne. Dôvody uvedené v odvolaní potom nemali vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia.

30. Odvolací súd v plnom rozsahu považuje tiež za správny záver okresného súdu pokiaľ poukázal na chýbajúcu náležitosť úverovej zmluvy RPMN. Pokiaľ ide o obsahovú náležitosť úverovej zmluvy - uvedenie RPMN poukázal okresný súd na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/215/2012 zo dňa 10. 10. 2012, ktorý vyslovil názor, že aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN, s týmto záverom súdu sa stotožňuje aj odvolací súd a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia dodáva :

Ustanovenie § 9 zákon č. 129/2010 Z.z. (účinného v rozhodnom čase) presne stanovuje, aké formálne a obsahové náležitosti musí mať zmluva s tým, že v ods. 2 písm. j) je uvedené, že zmluva musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dôsledok porušenia povinnosti neuvedenia tohto údaju má v súlade s § 11 ods. 1 pís. a/ zákon č. 129/2010 Z.z za následok, že sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Sám žalobca v odvolaní uvádza, že sa prikláňa k rozhodnutiu Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 95/2010 z 27.01.2011, a teda, že „na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o RPMN určiť ako tak dá, pretože výška úveru, úrok, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádzajúce z počtu splátok sú zistiteľné, to však už dobre možné nie je v priebehu revolvingu“.

31. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom tento údaj pomáha spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom, aká je cena úveru v porovnaní s ponukami iných poskytovateľov takýchto produktov. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu, ich „ceny“ a aj možnosť výber toho najakurátnejšieho úveru. A preto následok, že spotrebiteľský úver sa bez tejto náležitosti považuje za bezúročný a bezpoplatkový je primeranou sankciou za porušenie povinnosti poskytovateľom úveru.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže súd prvej inštancie správne právne posúdil vec, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, v súlade s § 379 a/ CSP vrátane výroku o náhrade trov konania.

33. Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, § 256 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP podľa ktorých nárok na náhradu trov odvolacieho konania má strana podľa pomeru úspechu. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, nakoľko však žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli odvolací súd mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

34. Vzhľadom k uvedenému rozhodol krajský súd tak ako znie enunciát tohto rozhodnutia.

35. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).